

The Saker: Americké impérium se zničí samo. Ale nikdo si nemyslel, že to půjde tak rychle

- CZ24 News | 12. března 2022

USA: Očekával jsem, že konec dolarizované imperiální ekonomiky nastane tím, že se od ní odtrhnou další země. To se však nestalo. Američtí diplomaté se sami rozhodli ukončit mezinárodní dolarizaci a zároveň pomoci Rusku vybudovat vlastní prostředky soběstačné zemědělské a průmyslové výroby.

Říše se často chovají jako v řecké tragédii a přivodí si přesně ten osud, kterému se chtěly vyhnout. To je jistě případ amerického impéria, které se rozpadá opravdu rychlým tempem.

Základním předpokladem ekonomických a diplomatických prognóz je, že každá země bude jednat ve vlastním zájmu. Takové uvažování v dnešním světě nepomáhá. Pozorovatelé napříč politickým spektrem používají výrazy jako "střelba do vlastní nohy" k popisu diplomatické konfrontace USA s Ruskem i se spojenci. Nikdo si však nemyslel, že se americké impérium zničí tak rychle.

Po více než jednu generaci nejvýznamnější američtí diplomaté varovali před tím, co podle nich představovalo konečnou vnější hrozbu: spojenectví Ruska a Číny, které by ovládlo Eurasii. Americké ekonomické sankce a vojenská konfrontace tyto dvě země sblížily a ženou další země na jejich vznikající euro-asijskou oběžnou dráhu.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Očekávalo se, že americká hospodářská a finanční moc tento osud odvrátí. Během půlstoletí od doby, kdy Spojené státy v roce 1971 přestaly používat zlato, fungovaly světové centrální banky na dolarovém standardu a držely své mezinárodní měnové rezervy ve formě cenných papírů amerického ministerstva financí, vkladů amerických bank a amerických akcií a dluhopisů. Výsledný standard státních pokladních poukázek umožnil Americe financovat zahraniční vojenské výdaje a investiční převzetí jiných zemí, a to pouhým vytvářením dolarových dluhopisů. Deficity americké platební bilance končí v centrálních bankách zemí s přebytkem platební bilance jako jejich rezervy, zatímco dlužníci ze zemí globálního Jihu potřebují dolary, aby mohli platit svým držitelům dluhopisů a provádět svůj zahraniční obchod.

Toto měnové privilegium – seigniorage dolaru – umožnilo americké diplomacii vnutit zbytku světa neoliberální politiku, aniž by musela použít vlastní vojenskou sílu, kromě toho, že se zmocnila blízkovýchodní ropy.

Nedávná eskalace amerických sankcí, které Evropě, Asii a dalším zemím brání v obchodu a investicích s Ruskem, Íránem a Čínou. To působilo spojencům USA obrovské náklady dané vnucenými okolnostmi, a navíc další ztráty dané ztracenými šancemi k obchodu. A k tomu přibyla nedávná konfiskace zlata a devizových rezerv Venezuely, Afghánistánu a nyní i Ruska spolu s cíleným zabavováním bankovních účtů bohatých cizinců. Krádež kont se dělala s nadějí, že se USA podaří získat srdce a mysl oligarchů a že budou zlákáni nadějí na návrat jejich obstavených účtů. Tím

skončila představa, že držba dolaru – nebo nyní i aktiv v librách šterlinků a eurových satelitech dolaru v NATO – je bezpečným investičním útočištěm, když se světové ekonomické podmínky rozkolísají.

Jsem úplně rozčarován, když sleduji rychlost, s jakou se de-dolarizoval tento finanční systém zaměřený na USA., a to během pouhého roku či dvou. Základním tématem mé knihy [Super Imperialism](#) byl popis, jak posledních padesát let systém amerických dluhopisů směřoval zahraniční úspory na americké finanční trhy a do amerických bank, čímž dával volný průchod dolarové diplomacii. Domníval jsem se, že de-dolarizace bude vedena tím, že Čína a Rusko přejdou k převzetí kontroly nad svými ekonomikami, aby se vyhnuly takové finanční polarizaci, která zatěžuje Spojené státy. Ale američtí představitelé nutí Rusko, Čínu a další země, které nejsou uzamčeny na oběžné dráze USA, aby viděly varovný nápis na zdi a odhodily jakoukoli váhavost při de-dolarizaci jejich ekonomik.

Očekával jsem, že konec dolarizované imperiální ekonomiky nastane tím, že se od ní odtrhnou další země. To se však nestalo. Američtí diplomaté se sami rozhodli ukončit mezinárodní dolarizaci a zároveň pomoci Rusku vybudovat vlastní prostředky soběstačné zemědělské a průmyslové výroby. Tento proces globálního přelomu ve skutečnosti probíhá již několik let, počínaje sankcemi, které blokují americké spojence v NATO a další ekonomické satelity v obchodování s Ruskem. Pro Rusko měly tyto sankce stejný pozitivní účinek, jaký dělají ochranná cla.

Rusko zůstalo příliš okouzleno neoliberální ideologií volného trhu, než aby podniklo kroky na ochranu vlastního zemědělství a průmyslu. Spojené státy poskytly potřebnou pomoc tím, že Rusku vnutily domácí soběstačnost. Když se pobaltské státy podřídily americkým sankcím a ztratily ruský trh pro své sýry a další zemědělské produkty, Rusko rychle vytvořilo vlastní sýrařský a mlékárenský sektor – a zároveň se stalo předním světovým vývozcem obilí.

Rusko zjišťuje (nebo to začíná dělat), že nepotřebuje americké dolary jako podporu pro směnný kurz rublu. Jeho centrální banka může vytvářet rubly potřebné k vyplácení domácích mezd a financování tvorby kapitálu. Konfiskace amerických dolarových a eurových rezerv může Rusko konečně přimět k tomu, aby ukončilo své lpění na neoliberální měnové filozofii, jak ji dlouhodobě prosazuje Sergej Glazjev, ve prospěch Moderní měnové teorie (*Modern Monetary Theory*).

Stejná dynamika podkopávání zdánlivých cílů USA nastala v případě amerických sankcí proti předním ruským miliardářům. Neoliberální šoková terapie a privatizace v 90. letech 20. století zanechaly ruským kleptokratům jediný způsob, jak zpeněžit majetek, který ukořistili z veřejného vlastnictví. Tím bylo začlenění jejich majetku a prodej jejich akcií v Londýně a New Yorku. Domácí úspory byly vymazány a američtí poradci přesvědčili ruskou centrální banku, aby nevytvářela vlastní rublové peníze.

Výsledkem bylo, že ruské národní ropné, plynové a nerostné dědictví nebylo využito k financování racionalizace ruského průmyslu a bydlení. Místo toho, aby byly příjmy z privatizace investovány do vytváření nových ruských ochranných prostředků, byly spáleny na novodobé akvizice luxusních britských nemovitostí, jachet a dalších aktiv globálního kapitálu. V důsledku sankcí, které učinily z dolarových, šterlinků a eurových aktiv ruských miliardářů rukojmí, se však londýnská City stala příliš riskantním místem pro držení jejich majetku – a to i pro bohaté z jakéhokoli jiného národa, který by mohl podléhat americkým sankcím. Uvalením sankcí na nejbohatší Rusy, kteří mají nejbližší k Putinovi, doufali američtí představitelé, že je přimějí k tomu, aby se postavili proti jeho odtržení od Západu, a tím účinně poslouží jako vlivoví agenti NATO. Pro ruské miliardáře se však jejich vlastní země začíná jevit jako nejbezpečnější útočiště.

Americký Federální rezervní systém a ministerstvo financí již mnoho desetiletí bojují proti tomu, aby

zlato znovu získalo svou roli v mezinárodních rezervách. Jak se však na své dolarové držby budou dívat Indie a Saúdská Arábie, které se Biden a Blinken snaží donutit, aby se místo vlastních národních zájmů řídily americkým "řádem založeným na pravidlech"? Nedávný americký diktát jim nedává jinou možnost než začít chránit vlastní politickou autonomii. Proto přeměnění držbu dolarů a eur na zlato jako aktivum, které je zbavené politické odpovědnosti. A tím přestanou být rukojmími stále nákladnějších a destruktivnějších amerických požadavků.

Americká diplomacie se Evropě podbízí tím, že po zablokování ruských devizových rezerv a propadu kurzu rublu nařídila jejím vládám, aby se jejich společnosti zbavily ruských aktiv za babku. Blackstone, Goldman Sachs a další američtí investoři se rychle rozhodli skoupit to, co Shell Oil a další zahraniční společnosti vyklidily.

Nikdo si nemyslel, že poválečný světový řád z let 1945-2020 ustoupí tak rychle. Vzniká skutečně nový mezinárodní hospodářský řád, i když zatím není jasné, jakou bude mít podobu. Ale konfrontace vyplývající z "popichování medvěda" agresí USA/NATO proti Rusku překročila kritickou úroveň. Už nejde jen o Ukrajinu. Ta je pouze spouštěcím mechanismem, katalyzátorem pro odvedení velké části světa z oběžné dráhy USA/NATO.

K dalšímu střetu může dojít v samotné Evropě. Nacionalističtí politici budou snažit vymanit z přílišného mocenského vlivu USA na své evropské a další spojení, které je drží v područí obchodu a investic založených na diktátu USA. Cenou za jejich devastující poslušnost je uvalení inflace na jejich průmysl a zároveň podřízení jejich demokratické volební politiky americkým prokonzulům v NATO.

Tyto důsledky skutečně nelze považovat za "nezamýšlené". Příliš mnoho pozorovatelů, včetně prezidenta Putina a ministra zahraničí Lavrova poukázalo na to, co by se přesně stalo, kdyby NATO trvalo na tom, že je Rusko nutné zatlačit do kouta a mezitím se bude útočit na východo-ukrajinské rusko-jazyčné obyvatelstvo a budou se přesouvat těžké zbraně k západní hranici Ruska. Důsledky byly předvídatelné. Neokonzervativcům ovládajícím americkou zahraniční politiku to bylo prostě jedno. Uznávání ruských obav bylo považováno za projev patolízalství k Putinovi.

Evropští představitelé se necítili nepříjemně, když světu sdělovali své obavy, že Donald Trump je blázen a šlape ve vejcích mezinárodní diplomacie. Ale byli úplně slepí k faktu, že Bidenova administrativa prostřednictvím ministryně zahraničí Blinkenové a Victorie Nulandové-Kaganové obnovila viscerální nenávist k Rusku. Trumpův způsob vyjadřování a manýry byly možná neotesané, ale americká neokonzervativní parta má mnohem globálně hroživější konfrontační obsesi. Pro ně šlo o to, čí realita zvítězí: "realita", kterou dělají ve svých hlavách, nebo ekonomická realita mimo kontrolu USA.

To, co cizí země neudělaly samy, aby nahradily MMF, Světovou banku a další silové složky americké diplomacie – k tomu je nyní nutí američtí politici. Místo toho, aby se evropské země, země Blízkého východu a země globálního Jihu odtrhly, protože kalkulují se svými vlastními dlouhodobými ekonomickými zájmy, Amerika je od sebe odhání, stejně jako to udělala s Ruskem a Čínou. Stále více politiků se snaží získat podporu voličů tím, že se ptají, zda by jejich zemím lépe posloužilo nové měnové uspořádání, které by nahradilo dolarový obchod, investice a dokonce i obsluhu zahraničního dluhu.

Stlačení cen energií a potravin dopadá na země globálního Jihu obzvláště tvrdě, což se shoduje s jejich vlastními problémy danými epidemií Covid-19 a hrozícím termínem splatnosti dolarové dluhové služby. Něco se musí vzdát. Jak dlouho budou tyto země zavádět úsporná opatření, aby zaplatily držitelům zahraničních dluhopisů?

Jak se s tím vyrovnají ekonomiky USA a Evropy tváří v tvář svým sankcím proti dovozu ruského plynu

a ropy, kobaltu, hliníku, palladia a dalších základních materiálů. Američtí diplomaté sestavili seznam surovin, které jejich ekonomika nutně potřebuje, a které jsou proto z uvalených obchodních sankcí vyňaty. Putin tak má k dispozici šikovný seznam amerických nátlakových bodů, které může využít při přetváření světové diplomacie a pomoci evropským a dalším zemím vymanit se ze železné opony. Tu Amerika zavedla, aby své satelity uzavřela do závislosti na drahých amerických dodávkách.

Bidenova inflace

Konečné vymanění se z avanturismu NATO však musí přijít zevnitř samotných Spojených států. S blížícími se letošními volbami v polovině volebního období najdou politici úrodnou půdu. Mohou americkým voličům ukázat, že inflace cen v čele s benzinem a energiemi je vedlejším produktem politiky Bidenovy administrativy, která blokuje vývoz ruské ropy a plynu. (Špatná zpráva pro majitele velkých SUV, která žerou plyn!) Plyn je potřeba nejen k vytápění a výrobě energie, ale také k výrobě hnojiv, kterých je již nyní ve světě nedostatek. Tuto situaci ještě zhoršuje blokování ruského a ukrajinského vývozu obilí do Spojených států a Evropy, což způsobuje, že ceny potravin již nyní prudce rostou.

Již nyní je patrný nápadný rozpor mezi pohledem finančního sektoru na realitu a pohledem propagovaným v hlavních médiích NATO. Evropské akciové trhy se při svém otevření v pondělí 7. března propadly, zatímco cena ropy Brent se vyšplhala na 130 dolarů za barel. V ranním vysílání zpravodajské relace BBC "Today" vystoupil konzervativní poslanec Alan Duncan, obchodník s ropou, a varoval, že téměř dvojnásobný růst cen futures na zemní plyn hrozí bankrotem společností, které se zavázaly dodávat plyn do Evropy za staré ceny. Ale stále běží militaristické "dvouminutovky nenávisti" ve zprávách a BBC neustále tleská statečným ukrajinským bojovníkům a politikům NATO, kteří vyzývají k větší vojenské podpoře Ukrajiny. V New Yorku se Dow Jonesův průmyslový index propadl o 650 bodů a zlato se vyšplhalo na více než 2 000 dolarů za unci – což odráží názor finančního sektoru na to, jak hra v USA pravděpodobně dopadne. Ceny niklu vzrostly ještě více – o 40 %.

Snaha donutit Rusko vojensky reagovat a tím vypadat před zbytkem světa špatně se ukazuje jako trik. Jeho jediným cílem je zajistit, aby Evropa více přispívala do NATO, aby nakupovala více americké vojenské techniky a aby uzavřela stále hlouběji do obchodní a měnové závislosti na Spojených státech. Ukazuje se ale jedna věc. Nestabilita, kterou to způsobilo, má za následek, že Spojené státy vypadají stejně hroživě jako Rusko, za které je Západ v NATO prohlašován.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: The Saker

[ZDROJ](#)